

Duben 2021

Číslo 1

ZVOLSKÉ noviny

Časopis obce ZVOLE, ČERNÍKY

ZDARMA

LADOVSKÁ ZIMA VE ZVOLI

Letošní zima byla opravdu jiná. Covid si naplánoval, že nás všechny uzavře doma, a tak se příroda slitovala a předvedla se v plné kráse. Když jsme nemohli na hory, tak sníl a zima přišly až k nám do nížin. Napadnul konečně sníh, a to dokonce tak, že jsme po letech mohli vytáhnout běžky. Na okolních polích i v lesích bylo plno běžkařských tratí, které si neúnavní běžkaři vyšlapali. A mělo to i jednu výhodu. Ve stopě se nedalo houfovat. Automaticky se dodržovaly velké rozestupy. Co velké. Přímé obrovské. A když člověk vyrazil třeba dopoledne, byl ve stopě i sám. Lyžařští bruslaři si zase rychle upravili kolečko na sportovišti u NP klubu a vesele tam kroužili malí i velcí. Prostě paráda.

Na facebooku si lidé vyměňovali zkušenosti, kde se v okolí nejlépe sáňkuje. Samozřejmě, děti hojně a tradičně využívaly svah pod kostelem. Zamrzly i rybníky, a tak se pravidelně chodilo bruslit. O víkendu to na návis vypadalo jako na obrázku od Josefa Lady. Hemžení okolo rybníka od rána do setmění nebralo konce. Venku to připomínalo ladovskou krajinu s celou tou romantikou.

Nikdy jsem ve svých pravidelných procházkách po Zvoli, Černíkách a okolí nepotkávala takové množství lidí. Celé rodiny vyrážely na vycházky a vlastně to bylo velmi příjemné se takto, byť jen letmo, setkávat s lidmi. Zaplať pánbůh, že žijeme na vesnici a máme tu možnost jít se potěšit do přírody, kterou máme za humny. Vždyť bychom se zavření doma s televizí a počítači, kde na nás chrlí jednu negativní covidovou zprávu za druhou, za chvíli mohli zbláznit.

Děkuji přírodě, že byla letos tak laskavá a dovolila nám si užít zimních radovánek do sytosti k radosti všech.

Lenka Betincová

Výstavba v roce 2021

Co nás čeká se můžete dočíst viz

►► strana 2

Procházková hra

Zábavná a poučná hra po Zvoli a okolí

►► strana 11

Lesní školka

Současné strasti lesní školky

►► strana 13

CO PLÁNUJEME STAVĚT LETOS V OBCI

STUDIO DEGREE s.r.o. - OBECNÍ ÚŘAD ZVOLE

V současné době vzhledem k epidemiologické situaci je vše komplikovanější, a to i předpokládaná výstavba v obci. Přes problémy jsme získali stavební povolení na výstavbu nového obecního úřadu na návsi nedaleko od Polydomu. Budoucí úřad tak bude mít důstojné místo na návsi. Součástí budovy bude i část, kde bude umístěn poštovní úřad. S demolicí stávající budovy jsme již začali, dále pozemek nově oplotíme. V současné době probíhá výběrové řízení na zhotovitele. Výstavbu úřadu plánujeme zahájit v létě letošního roku s dobou výstavby maximálně 14 měsíců. Částečně bude výstavba hrazena z prostředků obce, část z dotace MMR, o kterou již bylo požádáno, z programu „117D8210E Rekonstrukce a přestavba veřejných budov“. Pokud tuto dotaci neobdržíme, bude nutno úřad dostavět z úvěru. Vzhledem k tomu, že obec má minimální

finanční závazky, nevidíme úvěr jako zadlužení obce. Výstavbou získáme nový obecní úřad, který nyní sídlí v stavebně a hygienicky nevyhovující budově.

Protože výstavba nového obecního úřadu zahrnuje i zbourání celého přilehlého objektu, bude nutno vystěhovat z této garáže i naši mechanizaci pro „rychlou rotu“. Rozhodli jsme se tuto mechanizaci (tj. zejména traktor, multicar s příslušenstvím a další) přemístit na plochu vedle Nízkoprahového zařízení Zvole. Na boční ploše pozemku vznikne lehká hala o velikosti 10×20m s příjezdovou komunikací. Hala bude z ocelové pozinkované konstrukce s dvěma posuvnými vraty na protilehlých stranách. Opláštění haly bude z PVC krytiny, podlahu bude tvořit zámková betonová dlažba. Halu budeme stavět během měsíce dubna a května.

Pokud obdržíme dotace na další akci, a to opravu chodníku na návsi, tuto poslední část chodníku bychom ještě v tomto roce

rekonstruovali. Jedná se o chodník od autobusových zastávek na návsi směrem k restauraci kolem obou rybníků až ke škole. Chodník by byl obdobný jako na druhé straně rybníků ze zámkové dlažby. O dotaci na tuto rekonstrukci žádáme prostřednictvím MAS Dolnobřežansko z evropských finančních zdrojů.

Na většinu námi plánovaných staveb bude třeba zajistit dotace, bez nich vzhledem k omezení finančních prostředků nebude možno plánované stavby zahájit. Žádosti o přidělení dotací jsme na MMR krom úřadu podali i na „Zvole – hřiště na skateboarding“ a na opravu komunikací. Na dobré cestě je i krajská dotace na včasnou projektovou přípravu nové zvolské školy.

Pavel Koudelka

BLOODPAD 37165150

Také u nás v obci funguje sběr, odvoz a likvidace bioodpadu. Každý z nás může vzniklý bioodpad, v našem případě trávy, větve stromů, keřů a podobně, odvézt do kontejneru, který je přistaven na dvou místech. V Březovské ulici ve Zvoli a v Černíkách u zahrádkářů. Ve Zvoli je přistaven dokonce po celý rok. Tato služba je opravdu hojně využívána. Kontejnery se plní jak na běžícím pásu a někdy ani dva kontejnery najednou přistavené na víkend nestačí. Letos – i díky koronaviru – bych řekl, že hlavní sezona začíná poněkud dříve. Již ke konci února byl přistavený kontejner přeplněný a dva přistavené na víkend 27. a 28. února v neděli 28. 2. již ve čtyři odpoledne přetékaly také, a to doslova. Však je to vidět na připojených fotografiích.

Někteří z vás si asi řeknou: „No to to tam teda vypadá“. A mají pravdu. Není to hezký pohled. Některý z nás to prostě neřeší. Nejdou se podívat, jestli se tam jejich odpad vejde. Prostě tam zajedou a odpad tam nechají. Však on to někdo uklidí. To je pravda. Ten někdo jsou naši pánové z rychlé roty. Jistě. Jsou tu také od toho, ale mně osobně by vadilo, že za mě někdo uklízí můj s prominutím svinčík. A raději bych je viděl dělat užitečnější práci. Musím však podotknout, že jsou i takoví občané, kteří nenechají válet odpad vedle kontejneru. Raději ho odvezou a zajedou tam znovu. Věřím, že těch slušných je dokonce o hodně více. O to je však smutnější, když dobrou snahu většiny zkazí, věřím, že jen pár jednotlivců.

A přitom by někdy stačilo něco docela jednoduchého. Plnit správně kontejner. Hned to vysvětlím. Když někdo uřízne vršek rozvětveného

stromu nebo keře a tak, jak ho uřízne, ho strčí do kontejneru, místo se rychle zaplní, i když je tu odpadu v podstatě velmi málo. Pak se odváží na skládku k likvidaci vzduch s pár větvemi, jak je docela dobře vidět na jedné z přiložených fotografií. Ale pro dotyčného občana je to velmi jednoduché a podstatně méně pracné, než když větve ořezal a do kontejneru naskládal.

Asi si takoví naši „spoluobčané“ řeknou: „No co, vždyť platím daně, tak ať se obec postará.“ Obec se nakonec postará. Ale každá legrace něco stojí. Tím se dostávám k číslicím za názvem článku. Pro ty, kteří to ještě nerozluštili: 371.651,50 Kč nás všechny stála za loňský rok likvidace bioodpadu. Není to málo peněz, navíc částka každý rok vzrůstá.

Zkusme se nad tím tedy každý z nás zamyslet a říci si, jestli by se i mým přičiněním nedala tato částka alespoň stabilizovat, když už ne snížit. Věřte, že pro ušetřené peníze bychom měli o hodně lepší využití. Navíc stále také funguje sběrný dvůr. I ten se dá využít.

Lubomír Duda (dne 1. 3. 2021)

P.S.

Dne 2. 3. jsem šel opět okolo kontejnerů v Březovské ulici a ejhle. Dva kontejnery plné. Jak plné? No posuďte sami. Jako kdybych to psaním článku výše přivolal. Je to ale smutné. Raději bych psaním jiných článků přivolával něco veselejšího. No snad se plnění kontejnerů zlepší a čistota okolo nich také. Jinak se asi nedoplatíme. No, to trochu přeháním, ale jistě víte, jak to myslím. L. D.

KULTURA PŘEŽÍJE

Do našeho malého kolektivu přibyl další člen. A musím říci, ne ledajaký. O kulturní činnost s přesahem i do sportu se bude starat (odborně mluvou úřední – produkční kulturních projektů) Jarda Strejc, principál Divadla HROB, hudebník, malíř, orientační běžec a zaměstnanec České televize. Snad každý z vás navštívil některé z divadelních představení, která Divadlo HROB (Herecký Roj Ohrobeckých Buditelů) na začátku léta předvádí mezi rybníky v Ohrobci.

Kde se v tobě vzal takový záběr zájmů?

Já jsem jako malý kluk začínal ve skautu. Když byl skaut na začátku sedmdesátých let zrušen, chodili jsme do turistického oddílu TOM. Tam se při každé příležitosti předváděly scénky, zpívaly písničky, hrály hry. Já se pomalu naučil hrát na tenorové banjo a taky začal vymýšlet jednoaktovky na různé srazy, besídky apod. Vzal jsem si na starost odrostlé členy oddílu a s nimi jsem pak začal hrát větší divadlo. Byla to nádherná léta. Upravili jsme si čtyřkolový vůz s plachtou, na něj jsme naložili bagáž, kulisy a hudební nástroje a čtrnáct dní

jsme fungovali jako potulné divadlo. Jezdili jsme po jižních a západních Čechách. Naše přátelství trvá dodnes a pár kamarádů z té doby dokonce hraje v HROBu. K malování mě přivedla moje manželka. Já sice kreslil od mládí, ale technika chyběla. Kurz malby jsem dostal k narozeninám a bylo vymalováno.

Jardo, jak a kdy divadlo začalo?

První divadlo se v Ohrobci hrálo v roce 2003. Tenkrát se partička kamarádů v hospodě U Trojánků domluvila, že zahrají starostovi (M. Zier) k jeho šedesátinám hru od Jára Cimrmana Záskok. Hrálo se na konci

června, tehdy ještě pod pergolou u tenisového kurtu. Úspěch byl tak veliký, že se musela hra ještě na podzim opakovat. Po Záskoku se ovšem začali kamarádi ptát, co se bude hrát příští rok. A bylo hotovo. Ustavil se název Herecký Roj Ohrobeckých Buditelů. Buditelů proto, že když se chodilo zvesela v noci ze zkoušek, tak se budili slušní spoluobčané hlasitým přeríkáváním textů. Já se k divadlu připojil o rok později, to když jsme s naší kapelou Vysoká čela hráli na mejdanu po divadle. No a v roce 2005 jsem už režíroval Švestku.

Kolik těch her bylo, která sklídila největší divácký úspěch a která je ta tvoje srdíčková?

Zatím jsme se hráli třináct her, z toho pět jsme hráli dvě sezóny. Jak jsem již řekl, začínali jsme s Cimrmanovskými hrami. Pak mě napadlo zkusit přepsat nějakou filmovou komedii do divadelního scénáře. Přepsal jsem film Tajemství hradu v Karpatech a ono to klaplo. Tím se trochu lišíme od ostatních souborů, že nehrajeme klasické divadelní hry. Moje filozofie byla taková, že lidi znají z paměti hlášky z těch filmů. Chtějí to slyšet a teď to i uvidí na vlastní oči. A to jsou ještě na jevišti jejich kamarádi a známí. K tomu ještě každý, kdo přijde, dostane dárek, dá si pivo a klobásu. To nemůže dopadnout špatně. Těžko ale vybírat nějakou moji srdcovku. Každá z těch her má svoje kouzlo od psaní scénáře až po derniéru. Přináší nové příběhy, nové hlášky, které se pak dostávají i do našich životů. Každý z té naší partičky si tam našel svoji „životní roli“ a hlavně se tím všichni náramně bavíme a tu radost chceme dostat i mezi ostatní lidi. No, a tak na nás chodí poměrně hodně diváků, za což jsme velmi vděční. Nejvíc jich přišlo asi na Vesničku střediskovou. A počet diváků na jedno představení? Tak tady asi vede loňský „Mareček“, to bylo hodně plno.

Tradičně hrajete divadlo i na každém masopustu. Kde bereš náměty?

Já mám velmi rád tradiční vesnické radovánky a masopust je jednou z nich. Ten zvolský obnovily dámy ze zdejší školy. A protože jednou z těch paní učitelek je moje žena, která mě dobře zná, věděla, že mě ani nebudou nemuset přemlouvat, když chtěly masopust ve Zvoli obnovit. Už to bude přes dvacet let, to si z hlavy nepamatuji. Divadelní scénka před masopustním průvodem se stala již tradicí. Co se bude hrát si buď vymyslím sám, nebo zapátrám ve starých lidových hrách, anebo se vrátím ke svým začátkům a sehraji jednu z těch dávných scének z mého potulného divadla. Škola má vůbec veliký podíl na tom, že se vesnické tradice u nás obnovily. Ještě bych jmenoval lampionový průvod (uspávání zvířátek a probouzení paní Zimy), vynášení Moreny, školní pěvecký sbor, vánoční výstava se zpěvem v kostele. Je toho hodně a já jsem rád, když můžu přijít se svojí troškou do mlýna.

Známe tě také jako muzikanta – tahouna. Právě na masopustech, čarodějnicích, vinobraní, pod vánočním stromem, tam všude s vámi zpívají stovky lidí. Kdy jsi ke zpívání přičichl?

Se zpěvem a hraním jsem začal ve skautu a později v TOMU. Můj táta, skautský vedoucí, hrál na kytaru a já chtěl také na něco hrát. Ale kytar bylo vždycky hodně,

tak jsem si hledal nějaký jiný nástroj. Až na učňáku mi kamarád strčil do ruky tenorové banjo a já se naučil několik akordů. Začínal jsem hrát písničky od Banjo Bandu, country a folk ze sedmdesátých let. Hrál jsem a zpíval při každé možné příležitosti strašně rád. Dříve to bylo strašně, teď už hraju rád. Nejraději jsem měl – a mám do dneška – zahrát si někde v hospůdce. V roce 1989 jsme s kamarády založili kapelu Vysoká čela a hrajeme dodnes. Název jsme jí dali podle našich hlav bez vlasů, to aby bylo vidět, že to je naše

přednost. Hráli jsme skoro každý týden na oslavách, zábavách, ale zůstali jsme věrni těm hospodám. Poslední dobou se sejdeme už jen jednou za měsíc, ale pořád nás to baví. Nejvíce toho ale odzpívám na zvolských akcích. Tedy odzpíval jsem, než nás zahнала pandemie do karantén. **Zpátky k tvému novému angažmá. Oficiálně jsi u nás zaměstnán od února, ale vlastně jsi začal 23. prosince loňského roku Lasershow. V době omezení úplně všeho to byl jediný dárek pro obyvatele obce. Na třech po sobě jdoucích vystoupeních mohlo být celkem asi pět set diváků. Jak tě toto vystoupení napadlo?**

To je důsledek toho dnešního covidového času. Mně hodně moc chybí scházet se s přáteli a třeba si jen popovídat. A když přišel zákaz navštěvování hospod, kulturních místností a podobných prostorů, přemýšlel jsem, jak ty lidi dostat z domu alespoň na náves. A na té návisi by se mělo něco odehrávat, i když zpívat je zakázáno. No a padla mi do oka velická plocha školy. Promítání a třeba 3D videomapping jsou ale dost nákladné věci. Naštěstí nějaké kontakty ze své praxe mám, tak jsem oslovil známého, který podobné věci provozuje, a ten mi nabídl Lasershow. Vše bylo sice na poslední chvíli, ale stihlo se to. Měl jsem radost, že se přišlo podívat hodně lidí a všichni dodržovali vládní opatření, což v této době také není samozřejmé.

Další tvůj počín je Procházková hra „U nás ve Zvoli“. Za první dva víkendy si ji na úřadě vyzvedlo více než šedesát účastníků a počet lajků na facebooku trhl všechny ostatní. Máš s podobnými hrami zkušenosti?

Za to vděčíme opět covidu. Je nařízeno, že se může chodit na procházky jen po obci. Tak proč si takovou procházku neudělat zajímavější. My jsme s rodinou a přáteli podobné hry absolvovali v Praze (tam se za ni platí drazé). Já si při nich uvědomil, že jsme takové dělali i v turistáku a že bych to vlastně měl umět. Hru jsem chystal přes

měsíc. Vytipoval jsem několik zajímavých míst a pak jsem je napojil do celkové trasy. Nachodil jsem docela dost kilometrů, než to klaplo. Ale bylo hodně zajímavé pátrat po historii těch míst. A snad se o ně naši sousedé začnou zajímat, neboť ne všechny podrobnosti se do hry dostaly.

Přemýšlíš o další obdobné procházce? Vždyť ve Zvoli a v jejím okolí je stále dost míst, která se dají objevovat a něco se o nich dovídat.

Ano, dá se objevovat stále, ale hlavně si i připomínat a vědět, co ve své obci naši spoluobčané mají. Mám v plánu ještě další hru,

ale zase to chce čas, ať se máme na co těšit. Nejbližší příležitost bude o Velikonocích. Klasická koleda sice není možná, ale chystám alespoň velikonoční „vejcokešky“. Podrobné informace uveřejníme opět na webu obce.

Ještě na tebe prozradím, že jsi vzal útokem Polydům. Postavil jsi nové jeviště (větší) a instaloval opony. Jaké plány jsou s tímto prostorem?

Jeviště Polydům potřebuje. Rád bych, aby se tady hrálo divadlo, i když se tu budou moci hrát jen menší věci, tedy jen s menším počtem herců. I pro muzikanty bude

více prostoru. Jeviště jsem udělal rozebiratelné, aby se dalo přizpůsobit potřebám vystupujících. Opona už u jeviště je, a tak jsem ještě přidělal boční a zadní černé látkové výkryty. Ty jsou také sundavací. Dá se také udělat zvýšené plato pro zadní řady například při sborovém zpěvu.

Vím, že v současné situaci můžeme jen velmi málo, ale čím začneš, jen co restrikce skončí?

Zatím můžeme jen ven. Přemýšlím tedy o využití nádherné návsi s rybníkem a lipami. Když už někdo půjde po návsi, měl by mít možnost něco zajímavého vidět, něco zažít. Nejbližší můj plán je udělat „Galerii na návsi“. A až se bude moci zpívat alespoň venku, tak pozvu některého z umělců, ať si přijde k nám na návěs zazpívat. Sice toho je opravdu málo, co se dá dělat, ale aspoň něco nás může trochu rozveselit v těchto smutných dobách. No a až budeme moci do Polydomu, rád bych navázal na programy, které tady zavedla úžasná Věrka Humlová. Dokázala k nám do Zvole přivést mimořádné osobnosti. Já pak můžu jen ten seznam umělců doplňovat. Rád bych Zvolákům předvedl další hudební žánry, které budu situovat do klubového prostředí. Také se budu snažit, aby sem našli cestu rodiče s dětmi na divadelní představení, workshopy apod. A ve spolupráci se školou se zde i nadále budou konat školní akademie, besídky... Prostě chci, aby byl Polydum a jeho okolí stále místem klídku a zábavy

Držme si palce a těšme se. Děkuji za rozhovor.

Ptal se Mirek Stoklasa

O ZVOLSKÉM PŘEDJAŘÍ

...aneb trocha historie nikoho nezabije

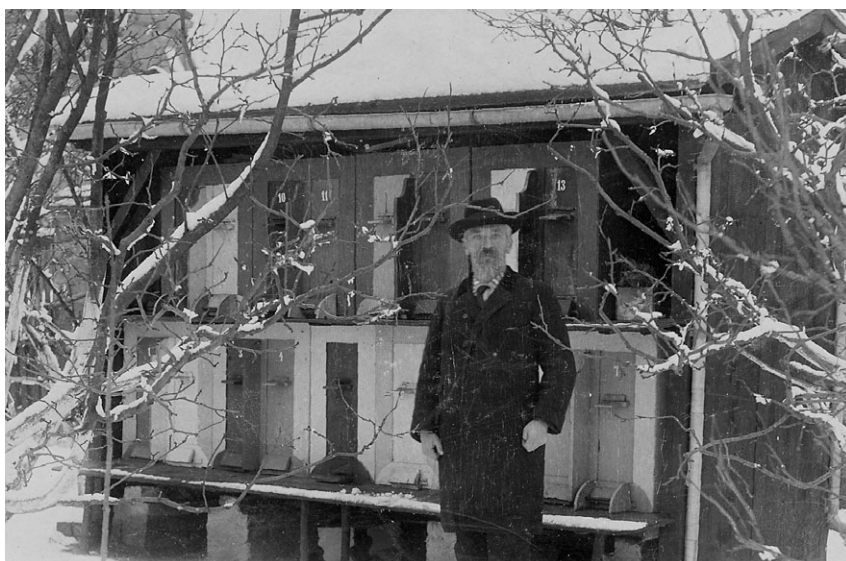
1911

Obecní rada s kladným výsledkem posoudila žádost Klubu českých turistů, aby se i na našem území objevilo turistické značení. To vůbec první bylo už z května 1889 na dvou trasách: Štěchovice – Svatojánské proudy a Beroun – Svatý Jan pod Skalou – Karlštejn. Akce byla u nás ve Zvoli realizována v roce 1912 a měla pokračování v roce 1921, už v Československé republice. Tehdy vedení obce navštívil i generální značkař magistr Maštaliř. Nové značení už mělo dnešní podobu a vedlo od Nové Březové k potoku, Průhonem a přes silnici kolem dnešního hřiště (tehdy ještě „školního pozemku“) k Jarovu. Na kraji lesa u přírodní scény ochotníků zvaném „u divadla“ (naše foto) byla označena vůbec první nová značka (byla modrá) a cesta pokračovala „starou pěšinou“ až na zastávku vlaků na Jarově.

1921

Dvě postavy byly hlavní (co do starostí) při přípravě událostí 1911 a 1921. Řídící Josef Štulík (vedoucí persona zdejších včelařů) a Antonín Škobis (totéž mezi sadaři). Navíc, 15. února 1921 proběhlo první sčítání lidu Republiky Československé (to následující až roku 1950). Sčítaly se osoby přítomné, obytná a hospodářská stavení. Výsledky byly známe (přes proponované první sčítací stroje) až za tři roky! A to už byla Zvole jiná. Jen hlavní údaj: sečteno a evidováno bylo 49 čísel popisných, o tři roky později už jich bylo 77.

1941

Sokolové požadovali po vedení obce své hřiště. Gymnastická a pořadová cvičení probíhala na návsi a třeba i na dvoře dnešního sídla rodu Zajíčků. Hokej se začal hrát na rybnících. A fotbal? Kdo to uměl od mládí (v tom roce Josef Strnad a Stanislav Smíšek), hostoval s úspěchem ve zbraslavském dorostu. Ale muži? Potřebovali hřiště. Obecní zastupitelstvo dalo k dispozici svůj obecní pozemek „V Březinách“. Na kraji lesa, blízko silnice k Vranému. Vše bylo zbudováno vlastními silami, materiálem a náradím. Příští rok (přesně o pouti 1942) se hrál úvodní zápas Zvole–Vrané (hosté vyhráli 3:1). „Obec“ věnovala i nové dresy. Byly žluté, bez čísel a fotbalistům sloužily až do roku 1955.

1956

Velký úspěch ochotnického představení *Osudy dobrého vojáka Švejka* v titulní roli se Stanislavem Štichou měl pokračování v únoru při závěrečném průvodu masek na ukončení masopustu. Švejk v průvodu nechyběl, což se rozkřiklo už předem a účast byla

opravdu hojná. Poprvé se taky objevilo sdružení místních muzikantů, jemuž bylo přisouzeno označení Švitorka. To podle oblíbené dechovky známé z vysílání rozhlasu. Před restaurací Smetana také průvod zakončovala za dirigování dvojice nejpopulárnějších zdejších komiků Jaroslava Kopelenta (strážmistr) a Karla Vocetky (hofmistr). Tehdejší sestava? Odprava František Škobis (trumpeta), František Kataržuk (pozoun), František Malířský (saxofon), Miroslav Jalovecký a Ladislav Hodač (housle), Josef Štěpánek (harmonika) a Jaroslav Malý (bubny). Čtyři roky mu dělal „koníka“ u dvoukoláku s bubenickým náčiním autor těchto řádků.

A o kom přistě? O Josefu Strnadovi. Připomeneme si sto let od narození muže, co byl v prvním půlstoletí činnosti zdejšího Sokola jeho nejvýraznější postavou. Cvičil, hrál fotbal i hokej, fungoval, spolu se svou ženou „Dádou“ spravovali. Říkalo se tenkrát, že je „duší Sokola“.

Vladimír Zápotocký

DOTAZNÍKOVÉ ŠETŘENÍ MAS DOLNOBŘEŽANSKO

Ani se nechce věřit, že je tomu již 8 let, co jsem převzala nově založenou obecně prospěšnou společnost MAS Dolnobřežansko. Postupně jsem se seznamovala s novými členy MAS, připravovala Strategii rozvoje území Dolnobřežanska na období let 2014–2020 a hledala nové kolegy, s nimiž bych tuto strategii mohla realizovat. Byla to pro nás všechny velká neznámá. A výsledek? Více než 50 milionů korun, které jsme prostřednictvím výzev MAS rozdělili na projekty v území. Mimo jiné máme ve Zvoli nízkoprahový klub a traktor pro hospodaření v lese, v Ohrobci nový chodník a autobusové zastávky, v Libeři a Dolních Břežanech novou zeleň v centrech obcí a v jesenické a psárské škole nově vybavené odborné učebny a dílny. Ostatně většinu škol Dolnobřežanska pomáháme s administrací zjednodušených projektů pro školy, tzv. šablon. To je dalších několik milionů pro podporu vzdělávání našich dětí.

V současné době připravujeme novou Strategii rozvoje území MAS Dolnobřežansko pro období 2021–2027. Aby byla podpora regionu zaměřena na reálné potřeby, sbíráme podněty ze všech dostupných zdrojů – dat ČSÚ, rozhovorů se starosty obcí a řediteli škol, postřehů místních obyvatel. Právě proto bychom Vás chtěli požádat o zodpovězení několika otázek, týkajících se Vaší spokojenosti s různými oblastmi života v místě Vašeho bydliště. Dotazník můžete vyplnit buď elektronicky na našich

webových stránkách www.mas-dolnobrezansko.cz nebo využít přiložený výtisk a vyplněný ho odevzdat do konce dubna na jednom ze sběrných míst:

- Obecní úřad Zvole
- Potraviny Zvole
- Potraviny Černíky.

Děkujeme za Vaši ochotu a čas strávený vyplněním dotazníku.

Monika Neužilová

PROCHÁZKOVÁ HRA

V době tvrdého lockdownu se zákazem pohybu osob mimo katastr obce připravil pro zvoláky Jarďa Strejč procházkovou hru s názvem „U nás ve Zvoli“. Hra byla vyhlášena na facebooku a na webových stránkách obce Zvole v pátek 5. 3. 2021. Výborná akce pro nadcházející víkend. Tak jsem se i já s dospělou dcerou vydala v neděli 7. 3. odpoledne „procházkovat“ podle hry.

Sadu herních obálek jsme si dle instrukcí vyzvedly na klice obecního úřadu a zahájily hru otevřením obálky START. Musím říct, že jsme se opravdu nenudily. Luštěním zašifrovaných indicí, které nás vedly na další a další stanoviště hry, jsme si musely pěkně rozhýbat mozkové závity. Bylo poučné se na každém stanovišti dozvědět zajímavé informace o daném místě. Byla to nejen velmi příjemná procházka po Zvoli i okolních polích a lesích, ale celé to putování bylo vtipné, a hlavně mělo cíl. Jelikož jsme vycházely až z Černík, tak jsme nakonec ušly něco přes 10 km! Šlapaly jsme to celé až zpátky domů 3 hodiny a 40 minut. Určitě jsme „netrhly“ rekord v rychlosti absolvování hry, ale užily jsme si to náramně. Cestou jsme potkávaly skupinky hráčů, které se prozrazovaly obálkami v rukou. Bylo znát, že je ve Zvoli hodně soutěživých a dobrodružných partiček.

Všichni se navzájem zdravili a povzbuzovali. Ten den bylo slunečno, ale k večeru již pěkně „frišno“. Měly jsme se na start vydat dříve, ale už se stalo. Rychle se stmívalo a domů jsme dorazily za úplné tmy, trochu vymrzlé, ale moc spokojené. K večeri nám přišla vhod teplá polévka a měly jsme o čem vyprávět ostatním členům rodiny, které jsme takto navnadily si hru také vyzkoušet.

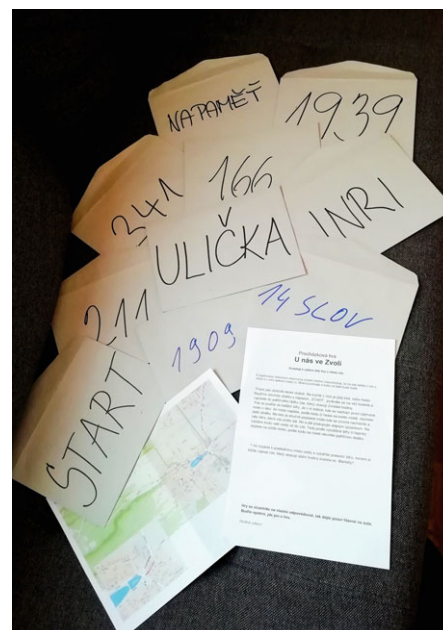
Děkujeme moc Jarďovi Strejčovi, který všem zúčastněným zpřijemnil čas v lockdownu. V době, kdy se vlastně žádné akce nepořádají, je to věc obzvlášť záslužná.

Reportáž ze hry sepsala
Lenka Betincová

P.S.

Zájem byl opravdu tak velký, že do pondělka nezbyly žádné obálky s propozicemi, a museli jsme tedy pod vedením Jarďy Strejče nahonem „vyrobit“ dalších 30 obálek. Díky. Bezva nápad Jarďo.

Luboš Duda

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2021

I přes nižší výběr peněz mohu garantovat, že příspěvek na nákup polohovacího lůžka bude předán rodině Josefa Humla v plné výši a přinese užitek. Děkuji všem, kteří jste se zapojili do letošní Tříkrálové sbírky, a těším se, že příští ročník již proběhne tak, jak jsme zvyklí z minulých let.

Za koordinační tým Tříkrálové sbírky
Vladimír Hudousek

Milí přátelé, průběžný celorepublikový výsledek letošní Tříkrálové sbírky je 80 milionů korun. Proti loňskému ročníku se jedná o propad více než 53 milionů korun. Na slabším výsledku se projevila nemožnost fyzického koledování do kasiček vlivem koronavirové pandemie. Vzhledem k okolnostem a těžkostem letošní sbírky se přesto jedná o velice pěkný výsledek.

Také ve Zvoli a okolí jsme vybírali pro potřeby Tříkrálové sbírky. V letošní ročníku jsme se rozhodli podpořit nákup polohovacího lůžka pro nemocného Josefa Humla z Černík ve výši 20 tisíc korun. Pro výběr peněz jsme zvolili možnost přispívat on-line na sbírkový účet a také do kasiček, které byly rozmístěny na několika místech ve Zvoli a Zlatníkách. Výsledek on-line příspěvku neznáme (peníze šly do položky Arcidiecézní charity Praha), výběr do kasiček vynesl pěkných 20 tisíc korun.

Hospodský kvíz

KVÍZOVÉ OTÁZKY...

1. Který živočich je s hmotností necelých 200 tun nejtěžším na planetě?
2. Ke konci textu písně skupiny Queen Bohemian Rhapsody se nenápadně skrývá i název jedné známé písně od skupiny Abba. Odhalte ji.
3. Dne 5. května 1821 zemřel Napoleon Bonaparte. Stalo se tak na ostrově, na němž byl od roku 1815 internován. O který ostrov šlo?
4. Která naše olympijská medailistka před pár týdny oznámila, že čeká svého prvního potomka?
5. Jak se jmenuje náboženské hnutí z Jamajky, pro které jsou typické dredy? Hledaný výraz má 15 písmen.
6. Kterým pojmem byly označovány radikální bojovnice za ženská práva na začátku 20. století ve Velké Británii?
7. Ke zdravé stravě patří i produkty z yuzu. Kterému nám známému ovoci nebo zelenině je yuzu příbuzné?
8. Pletli jste si ve fyzice nanometr a manometr? Připomeneme vám, že nanometr je délková jednotka a manometrem se měří jistá veličina. Která?
9. Která naše politička se skrývá za tímto líbivým twitterovým popiskem? „Nesouhlasím s tím, co říkáte, ale až do smrti budu hájit Vaše právo to říkat.“?
10. Co znamená, když vám chce policista „udělat klavír“?
11. Ve kterém sportu se stal roku 2010 Lukáš Kašpar mistrem světa?
12. Ve kterém sportu je u nás tak monumentální systém soutěží, že klidně můžete hrát i dvanáctou nejvyšší?

Správné odpovědi najdete na straně 15.

LESNÍ ŠKOLKA SKŘÍTKA POHÁDKY V OHROŽENÍ

Proč? Protože skřítek Pohádka potřebuje místo, které by bylo zázemím lesní školky, kde se děti setkávají, kde si hrají a tvoří, kam se děti mohou uchýlit v případě nepřízně počasí.

Lesní školkou jsem zakládala v roce 2013 s touhou zprostředkovat dětem přírodu. S vidinou a nadějí, že jim příroda přiroste k srdcím a až vyrostou a stanou se dospělými, budou mít touhu a potřebu o ni pečovat a žít s ní v souladu. Aby věděly, co to příroda je, jak je v ní dobře, co potřebuje, jak jí pomáhat. Radost dětí, jejich rozzářená očka a nadšení z objevů a prožitků byly a stále jsou dobrým a výkonným pohonem nejen pro mne, ale i kolegy a rodiče dětí.

Přišlo mi samozřejmostí o aktivitách lesní školky informovat starostu obce, zapojovat se do aktivit pro veřejnost jako jsou oslavy Dne Země, velikonoční a adventní jarmarky, úklidy lesa, či pořádat zajímavé semináře o zdravém životním stylu a o ochraně přírody. A tak činíme s kolegy pedagogy a rodiči dětí docházejících ke skřítkovi Pohádkovi stále.

Zázemím skřítky Pohádky v jeho počátcích byla zahrada v zastavěné části Zvole. Když možnost pronájmu zahrady končila, hledala jsem jiné místo ve Zvoli i v okolí Zvole, které by umožňovalo dětem přímý kontakt s přírodou, naplňovalo potřeby dětí a zároveň bylo v souladu s přírodou. Ptala jsem se starosty obce Zvole i starostů okolních obcí, sháněla jsem soulad s majiteli vhodných pozemků, ale bezvýsledně. Stále mne to ale, jakožto obyvatelku obce Zvole, táhne do naší obce. Zaradovala jsem se proto, když pan starosta vyjádřil názor, že ve Zvoli jistě najdu majitele soukromého pozemku, který bude s umístěním školky na svém pozemku souhlasit. Zaradovala jsem se ještě více, když jsem našla souznění s majitelem pozemku na kraji lesa v jižní části obce, kde se v minulosti nacházely chatky, a který byl oplocen. Přišlo by mi opravdu vulgární budovat zázemí hluboko v lese, to samozřejmě patří tichu, zvěři a rostlinám.

Zjišťovala jsem názor na vhodnost umístění lesní školky na tomto místě i od lidí, kteří v lese „žijí“, pečují o něj z pozice člověka, který je v lese téměř denně. Ptala jsem se odborného lesního hospodáře, ptala jsem se úředníků – stavební úřad, obecní úřad. Získávala jsem podporu a víru pro nalezení nového zázemí v blízkosti křižovatky ulic U lesa a Na Výsluní. Děkuji za toto všem, kteří mi dali „požehnání“ zázemí zde vybudovat.

Má radost trvala ale jen nakrátko. Jen do té doby, než jsem ji chtěla předat úředníkovi Městského úřadu města Černošice, úředníkovi odboru životního prostředí. Dokázal ji zalít ledovou vodou jednou větou: „Již nějaký čas slyším o hnutí

lesních školek, vždycky jsem se bál, že to přijde a ONO to teď přišlo, to já vám nikdy nedovolím.“ Bez možnosti jakékoliv diskuze, hledání řešení, procházení možností. A tak začala dodnes trvající komunikace – osobní návštěvy, podávání žádostí, odvolávání, telefonáty...

Jenže čas plynul a já stála před rozhodnutím lesní školku skřítky Pohádky uzavřít, nebo vytvořit nové zázemí. S požehnáním lidí z praxe, úřadů a právních rozborů jsem pevně věřila, že zázemí lesní školky na soukromém pozemku na kraji lesa je ve shodě se zákonem.

Bohužel nyní vše nasvědčuje tomu, že společnými silami vytvořené zázemí je třeba z pozemku blízko křižovatky U Lesa a Na Výsluní odstranit.

A spolu s rodiči dětí, kteří v naší lesní školce zažívají přímý dotek přírody od rána do odpoledne, pět dní v týdnu, deset měsíců v roce, spolu s kolegy pedagogy, jsme opět tam, kde před třemi lety. Jsem z toho smutná.

Potřebuji, aby lesní školka skřítky Pohádky měla své místo, své zázemí, kam budou moci přicházet děti se svými rodiči, kde se budou učit žít v souladu s přírodou, s lesem, učit se chápat její principy, cítit její potřeby, učit se, jak jí pomáhat. Místo, o kterém budeme moci říci to samé, jako o tom současném zázemí. Místo, kde děti mohou žít zážrak probouzejícího se rána a klid odpoledního slunce, stejně jako pozorovat den po dni klíčící žaludy.

Malé děti, ty předškolní, nepotřebují žádná vysvětlování, rozumy a poučky. Potřebují zažívat, cítit, vidět, chutnat, dotýkat se. Tak se naučí vše, co potřebují. Pak les a příroda najde místo v jejich srdíčkách, stejně jako semínko borovice najde své místo v pevné, ale přesto měkké zemi. V dalších letech, ve škole, svými zájmy, samostudiem pak mohou semínko přírody nechat růst, budou ho

zalévat, opečovávat, ochraňovat, aby vyrostlo v krásnou květinu láskyplné péče o přírodu. Bez semínka, bez přímých zážitků lásky a radosti v přírodě to nejde tak přirozeně a snadno.

Prosím Vás tedy touto cestou o pomoc. Víte-li o někom, kdo vlastní, nebo sami vlastníte pozemek k nájmu, na kterém by bylo možné vytvořit zázemí pro děti z lesní školky skřítků Pohádky po dobu několika let nebo dokonce i desítek, prosím kontaktujte mne.

Máte-li chuť se dozvědět o nás více, dveře ke skřítkovi Pohádkovi jsou Vám vždy otevřené! Budte zváni do Chrámu přírody. Přijďte se zaposlouchat do zpěvu ptáků v ranním slunci, chytat kapky deště padající z větví do vašich úst, pozorovat rašící pupeny stromů, cítit šum listů při závanu větru..

Kde? Na kraji lesa poblíž křižovatky ulic U lesa a Na Výsluní.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem sousedům, kteří díky zázemí školky zažívali, zažívají či budou zažívat určité nepohodlí, které se zázemím školky (jakékoliv) ve svém okolí nastává. Je někdy těžké sžívat se se změnami jako je zvýšená frekvence průjezdu aut či dětský ryk. Nicméně jsem přesvědčená, že vždy je možné se dohodnout, domluvit na řešeních schůdných pro obě strany. Jsem vděčná všem lidem ze současného sousedství, kteří otevřeně vyjádřili svou nespokojenost a jejich připomínky, které jsme okamžitě komunikovali s vedením lesní školky, pedagogy i s rodiči dětí a které jsou řešeny ke spokojenosti všech stran. Otevřenost a přátelské prostředí je pro všechny z komunity lesní školky samozřejmostí a potřebou a také přáním o totéž i od ostatních.

Vždy nám udělá velkou radost každá návštěva nebo pozdravení, či dokonce uznání za naši práci s dětmi v přírodě. Zejména starší lidé při pohledu na šťastné děti v lese vzpomínají na své šťastné dětství, které strávili pobíháním po lese a loukách...

Martina Švejdomá

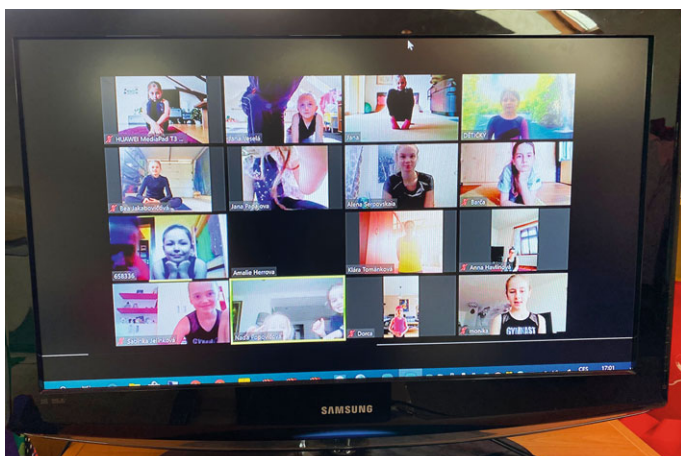
skritek.pohadka@atlas.cz

tel.: 606 549 800

MODERNÍ GYMNASTIKA – DRUHÁ ZÁVODNÍ SEZONA V COVIDOVÉM OBDOBÍ

Za několik málo dnů tomu bude již rok, co nás zasáhla koronavirová pandemie a byl vyhlášen první nouzový stav. Není však co slavit, jsme opět ve stejné situaci, v mnoha ohledech

ještě horší. Děsivá jsou statistická čísla, ještě děsivější je však absence světla na konci tunelu a beznaděj, která подрývá naši víru v lepší zítřky.

Online tréninky

Slavnostní nástup - vzpomínka

I přes nepřízeň pandemického období gymnastky pokračují ve svých trénincích formou online. Pro obě strany je to náročné. Jak pro trenéry, tak i pro gymnastky. Některé kluby vyhlásily i závody vedené online a také v zahraničí se již pořádají závody online, ale tiché haly bez diváků, povzbuzení a bez potlesku jsou smutné.

Musíme se přenést přes toto nepříjemné období a snažíme se připravit na další sezonu, která by již měla proběhnout standardním způsobem. Možná bez diváků, ale závody budou. Naším cílem jsou národní i mezinárodní soutěže v estetické skupinové gymnastice.

To, co všechny však zajímá nejvíce, jsou informace ohledně návratu k tréninkové a závodní činnosti, kdy počátkem února na základě dosavadních zkušeností, známých aktuálních informací a orientačních lhůt pro obnovu tréninkové a závodní činnosti SVAZ vytvořil harmonogram a scénáře možného vývoje v roce 2021. Z predikce realistického scénáře vyplývá, že k závodům bychom se mohli vrátit v červnu letošního roku.

Důležité bude gymnastky nepřetěžovat a výkonnost obnovovat opravdu opatrně a s rozmyslem, aby nedošlo k přetížení a zranění či jiným problémům.

Všem přeje pevné nervy a mnoho jarního elánu!

Trénink doma

Inzerce

RE/MAX G8 Reality

- PRODEJE
- PRONÁJMY
- KOUPE
- PORADENSTVÍ
- ODHADY PRO DĚDICKÁ ŘÍZENÍ
- ENERGETICKÉ ŠTÍTKY

Nabízím zkušenost s místním realitním trhem.

Dagmar Zsáková
Váš místní realitní makléř

727 876 141
dagmar.zsakova@re-max.cz

EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKU

ZDARMA
602 229 415
 Prodej náhradních dílů

Autopark s.r.o. Dolní Břežany, Ke Zvoli 285
www.autoparksro.cz

CENÍK INZERCE VE ZVOLSKÝCH NOVINÁCH		
VELIKOST ROZMĚR (š × v)	CENA ZA OTIŠTĚNÍ (Kč)	
	JEDNORÁZOVÉ	CELOROČNÍ
1/1 – CELOSTRANA 184 × 250 MM	2 000	6 000
1/2 – PŮLSTRANA 184 × 120 MM / 89,5 × 250 MM	1 000	3 500
1/4 – ČTVRTINA 89,5 × 120 MM	600	2 000
1/6 – ŠESTINA 89,5 × 78 MM	500	1 700
1/8 – OSMINA 89,5 × 55 MM	400	1 400

Správně odpovědi křížem ze strany 12: 1. Plejtvák obrovský, 2. Mamma Mia, 3. O Svatou Helenu, 4. Gabriela Soukalová, 5. Rastafaridství, 6. Sufrážetky, 7. Uzndvme jakýkoliv citrus, 8. Tlak, 9. Alena Schillierová, 10. Chce sejmout otičky prstů, 11. V ledním hokeji, 12. Ve stolním tenisu.

TICHÁ VZPOMÍNKA

V pondělí 8. března 2021 zemřel můj předchůdce, starosta, pan Miloslav Řezníček. Poznal jsem ho jako pracovitého člověka, který vedl obec v letech 1998 až 2002. Neměl to na úřadě vůbec lehké. Nastoupil v době, kdy obec dokončovala svůj rozvoj z devadesátých let, kdy se počet obyvatel znásobil. I přes to se svého úkolu zhostil se ctí, stabilizoval finanční situaci, šetřil peníze na další rozvoj. Pamatuji si, že i já jsem mu, jako nově do obce přicházející, udělal několik vrásek na čele. Později jsem se mu za to omluvil a on mi velkoryse odpustil. Ještě několikrát jsme si spolu povídali o obecním zřízení, o životě a sounáležitosti k místu, kde bydlíme. Pane Řezníčku, děkuji Vám za vše, co jste pro společenství Zvole udělal, vážím si toho. Čest Vaší památce.

Mírek Stoklasa – starost obce

PODĚKOVÁNÍ

Odešel nám. Je těžké se rozloučit. Žil s námi dlouhý a bohatý život, a to nejen v kruhu nejbližších, ale také s přáteli a známými. Prožíval s námi každodenní starosti a radosti, pomáhal a radil. Měl zkušenosti na rozdávání. Chci vás požádat o tichou vzpomínku na mého manžela Miloslava Řezníčka, který zemřel v pondělí 8. března 2021. Bohužel vzhledem k době, kterou prožíváme, nebylo možné veřejné rozloučení. Přesto děkujeme všem za projevenou soustrast. Děkujeme vedení obce a Sboru dobrovolných hasičů za smuteční květiny a věnce s vyjádřením úcty

Alena Řezníčková s rodinou